

[Kyed.]

hvert Tilfælde i Forbindelse med en Margarineafgift, havde kunnet holde praktisk talt et uændret Forbrug. Det er altsaa ikke mig, der behøver at have lært noget paa det Omraade i de 4—5 Aar, men den højtærede Minister, som i Dag erkender, at han nu er kommet til det Standpunkt, som jeg allerede gjorde gældende i 1933—34. Havde den højtærede Minister dengang været mere lærenem og lydhør, knap saa stædig, var vi allerede i 1934 naaet frem til et Forslag, der fuldt ud staar paa Højde, ja, mere end staar paa Højde, med det Forslag, der i Dag fremsættes, nemlig det, vi dengang fremsatte som et Minimumsforslag, og hvori der for første Gang blev foreslaaet en Mælkeafgift paa Hjemmemarkedet. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister heraf vil drage den Lære, at ligesom han i 1934 havde gjort klogt i at følge Venstre, vil det være klogt nu i 1937 at følge Venstre ved de Ændringsforslag, vi fremsætter ved Sagens anden Behandling; ellers skal vi bare i 1940, eller hvornaar det nu bliver, repetere det paa ny; til den Tid kommer den højtærede Minister til det Standpunkt, hvortil han allerede skulde være kommet i 1937.

Dernæst vil jeg gerne notere, at den højtærede Minister udtalte, at den nøjeste, den snævraste Produktionspris for Smør er 2 Kr. 50 Øre pr. kg, og de 25 Øre, som derudover gives, er til Udligning af Tab ved de høje Oliekagepriser. Deraf fremgaar, at naar vi lægger Oliekagepriserne til Grund som en Del af Smørproduktionens Udgift, maa Gennemsnitsproduktionsprisen for Smør ligge noget over de 2 Kr. 50 Øre. Det er for saa vidt glædeligt at notere, at vi paa det Omraade ogsaa er kommet paa Linie. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Smørum), der saa stærkt var inde paa Mælkepriserne og hævdede, at Avancerne dér er for store, mente, at det 1½ Øres Paalæg, der skal være paa Mælkeprisen i Kraft af Stigningen i Betalingen til Producenterne, skulde Mælkekompagnerne i København kunne tage uden at forhøje Prisen for Forbrugerne. Hvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vilde læse „Social-Demokraten“ til daglig, vilde han ikke fremsætte en saadan Udtalelse som den, han fremsatte i Dag. I „Social-Demokraten“ for 27. April findes der Side 11 en Redegørelse for det socialdemokratiske Mejeri „Enigheden“s Omsetning. Deraf fremgaar, at Omsetningen, som i Aar har været 9,4 Mill. Kr., har givet et Overskud paa 60 000 Kr. Prøv nu at lægge 1½ Øre til pr. omsat Liter Mælk; hvor tror

man, at de 60 000 Kr.s Overskud kan slaa til til at dække nævnte 1½ Øres Paalæg? Og der er en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, at ved en saadan Omsetning medgaar alene til Lønninger 2,6 Mill. Kr. Jeg har ikke noget imod, at man, hvis man er i Stand dertil, nedsætter Forhandlingsomkostningerne; hvad Mælk angaar, det vilde være saare godt, men der er noget, man maa tage i Betragtning: det er ikke noget specielt for Mælken, at det koster noget at omsætte Varen, at der paaløber Omkostninger fra det Øjeblik man faar Raavaren, til det Øjeblik Varen leveres til Forbrugerne. Jeg vil f. Eks. fremvise en Flaske Maarum-Vand — man skal altid forsyne sig. Naar man køber en Flaske Maarum-Vand, er der ingen, der paa nogen Maade kan beskyldes Producenten for at være privatkapitalistisk; da Kilden tilhører Staten, er det Staten, som er den oprindelige Leverandør. Staten eller dens Forpagter renser Vandet og tapper det paa Flasker; en saadan Flaske kan man købe i Butikkerne for 16 Øre, den indeholder ¼ l. Hvis de køber ½ l Mælk, altsaa den dobbelte Mængde, koster den 18 Øre, pasteuriseret, i Københavns Butikker, det vil med andre Ord sige, at et tilsvarende Kvantum Maarum-Vand koster 32 Øre, tappet op af Jorden i Nordsjælland, alt det andet, der indbefattes i den Pris af 16 Øre, er Service-Omkostninger, Lønninger, Kapsler og alt, hvad der dertil hører, Forhandler-rabat, Butiksleje o. s. v. Værsgo! Forholdet er ikke anderledes for Mælken, tværtimod, det ser meget værre ud med Maarum-Vandet og maaske ogsaa med andre Produkter, og hvis man skal tage Spørgsmaalet op, maa det tages op som en Undersøgelse af Omsætningsforholdene i al Almindelighed, for alle Varer. Man maa ogsaa tage i Betragtning ved en Sammenligning, at Mælken er en let fordærvelig Vare, hvor man skal tage retur, hvad der ikke bliver solgt. Hvis Mælken ikke bliver solgt straks, er den mere eller mindre ødelagt, hvorimod Maarum-Vandet godt kan ligge 8 eller 14 Dage, indtil der kommer en Kunde og køber, og saa skal Forhandlerne ikke ud til Kunderne 2 Gange om Dagen for at faa afregnet og tage Returvarerne med. Jeg nævner kun dette for at gøre opmærksom paa, at hvis man skal ind paa at undersøge disse Forhold, maa man lade Undersøgelsen omfatte mange flere Varer end Mælken og hvad dertil hører. Havde vi haft en Bajer, som er steget 1 Øre i Dag, havde den staaet i 30 Øre!

Saa vil jeg gerne henvende mig til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Naar man